

ПЕЙЗАЖИ ИЗ РЕЧНИТЕ ДОЛИНИ НА ЗАПАДНА ЕВРОПА (3) – СААР

Саар (на френски: Sarre), (на немски: Saar, произношение в Германия Заар) е река в североизточна Франция и западна Германия, и приток към река Мозел. Тя извира от планината Вогези на границата на Елзас и Лотарингия с два потока и двата, започващи в близост до Донон, най-високия връх в северната част на Вож. След 246 километра (126 във Франция и 120 в Германия) се влива в реката Мозел в близост до Конц, с водосборен район от 7 431 км².

В предишни времена реката Саар била много важна за областта, през която минава, заради индустрията на въглища, желязна руда и стомана. Суровите материали и готовите продукти се качавали на кораб и пътували по реката. Въпреки че в германската част реката е подобрена относно плаването чрез задълбочаване, построяване на бентове и изправяне, по нея все още няма значим и голям корабен трафик (*източник: Wikipedia*)



Типичен пейзаж от долината на р. Саар в Германия



Най-известният меандър – Зааршлейфе в Германия. Реката дава и името на най-малката провинция в Германия – Саарланд (на немски звучи Заарланд) с главен град Саарбрюкен (ударението е върху „ю“, на немски – Заарбрюкен).



Столицата на провинция Саарланд – Саарбрюкен (Заарбрюкен). От едната страна на реката е построена мощна пътна артерия, а от другата кейови места и паркова зона. Типично по немски – всеки да си знае мястото. Дори алеите край реката са с осева линия – към реката велосипедисти, от другата страна – пешеходци. Да не ви се случи да попаднете с колело в пешеходната зона или обратно... Сещам се за трагичните предизборни напъни да се направят велоалеи във Варна. Съществуващите жалки 100-200 метра предоставят незабравим велоспалом между инертни пешеходци, детски колички, просташки паркирани коли и пр.



По време на Втората световна война дворецът в Саарбрюкен е бил щабквартира на Гестапо. По тази причина градът е бил сринат до основи и в наши дни се виждат основно нови сгради.



Река Саар край Саарбрюкен. През 1957 се извършва референдум, с който населението на Саарбрюкен решава провинцията да се присъедини към Германия, а не към Франция. Така Саарланд става най-малката провинция в Германия.



Дворецът в Заарбрюкен е възстановен и днес отвън на пръв поглед по нищо не подсказва за безславното си минало.



Туристическото корабче „Saar Stern“ (Звездата на Саар) е акостира под крепостта на град Заарбург на река Саар.



Шлюз на река Саар. Вдясно е направен надлез за велосипедисти и пешеходци.



Живописното градче Заарбург на р. Саар привлича множество туристи.



Наши сънародници събират реколтата в долината на Саар край Заарбург.



Заарбург – корабчето „чака“ да настъпи часът за отплаване с поредната група туристи. В дъното – крепостта на града се извисява рязко над речния бряг.



Изглед към Саар от средновековния манастир при селището Кастил.



Малък пристан на Саар



Саар е „спокойна“ заради близкия шлюз. В дъното хълмът е „опоскан“, за да се настанят лозята.



Селско пристанище на Саар. В дъното – отново лозя.



Изглед към Заарбург и Саар



Рекичката, минаваща през Заарбург прави живописен водопад в центъра на градчето, след това задвижва воденицата и тук спокойно се влива в Саар.



Устието на Саар (вляво) в Мозел (вдясно)



Поредният кораб с въглища е влязъл в шлюз в най-долното течение на Саар.



Изглед с контролната кула на шлюза.



Шлюзът се затваря зад кърмата на кораба. Вратите се управляват с хидравлика. В затворено положение те сключват ъгъл по-малък от 180 градуса, така че хидростатичното налягане упражнява допълнителна сила на затваряне и плътно прилепване на вратите.



Маневрата по преминаване на шлюза предизвиква редовно любопитството на минаващите колоездачи – в случая основно холандци в разцвет на втората си младост.



Шлюз на Саар



Мостче над Саар. Лозята в дъното са опънати „по конец”.
Ограничението за „70” е за военни машини.



Саар в естествения си вид – без удълбочавания, изкуствени канали и укрепване на бреговете. Естествено корабоплаването в такива условия е невъзможно.

Доси ВАСИЛЕВ